

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind unele măsuri pentru îmbunătățirea exercitării pe teritoriul României a drepturilor conferite în contextul liberei circulații a lucrătorilor în cadrul Uniunii Europene

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. – (1) Prezenta lege facilitează aplicarea și asigurarea respectării, în mod uniform, pe teritoriul României, a drepturilor conferite prin articolul 45 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene și prin art. 1-10 din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii Europene, denumit în continuare *Regulamentul UE nr. 492/2011*.

(2) Prezenta lege se aplică cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, altele decât România, care își exercită drepturile prevăzute la alin. (1) pe teritoriul României, în scop de muncă, precum și membrilor de familie ai acestora, denumiți în continuare *lucrători din Uniunea Europeană și membrii familiilor lor*.

(3) În sensul alin. (2), termenul *lucrător* din Uniunea Europeană are semnificația conferită prin articolul 45 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene și prin Regulamentul (UE) nr. 492/2011.

(4) În sensul prezentei legi, membrii de familie prevăzuți la alin. (2) sunt definiți în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Dispozițiile prezentei legi se aplică și cetățenilor statelor membre ale Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene, respectiv membrilor de familie ai acestora.

Art. 2. – (1) Prezenta lege se aplică următoarelor domenii referitoare la libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii Europene, prevăzute la articolele 1-10 din Regulamentul (UE) nr.492/2011, respectiv:

- a) accesul la locuri de muncă;
- b) condițiile de muncă și de încadrare în muncă, în special în ceea ce privește remunerarea, concedierea, securitatea și sănătatea în muncă și, în cazul în care lucrătorii din Uniunea Europeană rămân fără un loc de muncă, reintegrarea profesională și reangajarea;
- c) accesul la avantajele sociale și fiscale;
- d) asocierea la organizații sindicale și dreptul de a fi ales ca reprezentant al salariaților;
- e) accesul la formare profesională;
- f) accesul la locuințe;
- g) accesul la educație, la cursurile de ucenicie și de formare profesională pentru copiii lucrătorilor din Uniunea Europeană;
- h) asistență acordată de agențiile județene pentru ocuparea forței de muncă, respectiv a municipiului București.

(2) Domeniul de aplicare a prezentei legi este același cu cel al Regulamentului (UE) nr. 492/2011.

(3) Instituțiile enumerate în anexa nr. 1 asigură pe teritoriul României promovarea și susținerea egalității de tratament pentru lucrătorii din Uniunea Europeană și membrii familiilor lor, în domeniile prevăzute la alin. (1), în limita competențelor specifice prevăzute de lege.

Art. 3. – (1) În exercitarea drepturilor prevăzute la art. 1 alin. (1), lucrătorii din Uniunea Europeană și membrii familiilor lor beneficiază de protecție împotriva oricăror forme de discriminare pe criteriu de cetățenie sau naționalitate, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

(2) Lucrătorii din Uniunea Europeană și membrii familiilor lor pot întreprinde demersuri în cadrul procedurilor administrative jurisdicționale sau judiciare, în cazul în care consideră că le-au fost încălcate drepturile prevăzute la art. 1 alin. (1), respectiv dacă apreciază că au suferit sau suferă de pe urma unor restricții și obstacole nejustificate în calea exercitării acestor drepturi ori dacă se consideră nedreptățiți prin neaplicarea principiului nediscriminării în baza criteriului de cetățenie sau naționalitate, chiar și după încetarea împrejurărilor în care s-au produs restricția și obstacolul ori discriminarea, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.

(3) În sensul alin. (2), lucrătorii din Uniunea Europeană și membrii familiilor lor pot introduce contestații, acțiuni sau pot depune plângeri, după caz, potrivit legislației naționale în vigoare, în situația în care consideră că pe teritoriul României le-au fost încălcate drepturile de care beneficiază potrivit art. 1 alin. (1).

(4) Asociațiile, organizațiile profesionale, organismele neguvernamentale, inclusiv organizațiile patronale și sindicale sau alte entități juridice care, în temeiul legislației naționale, a statutelor și a contractului colectiv de muncă aplicabil, au un interes legitim în asigurarea respectării drepturilor lucrătorilor din Uniunea Europeană și a membrilor familiilor lor, în baza dispozițiilor prezentei legi, pot furniza informații și asistență juridică și pot exercita, în numele lucrătorilor din Uniunea Europeană și al membrilor familiilor lor, cu consimțământul scris al acestora, demersurile judiciare ori administrative necesare pentru respectarea drepturilor prevăzute la art. 1 alin. (1).

(5) În exercitarea demersurilor prevăzute de alin. (4), asociațiile, organizațiile profesionale, organismele neguvernamentale, organizațiile patronale și sindicale au calitate procesuală activă.

(6) Prevederile alin. (4) se aplică fără a aduce atingere drepturilor organizațiilor sindicale și patronale, ale salariaților și ale reprezentanților salariaților, după caz, inclusiv dreptul de a acționa în numele unui interes colectiv, în conformitate cu legislația națională și statutele proprii.

(7) Prevederile alin. (4) se aplică fără a aduce atingere prevederilor legislației naționale cu privire la reprezentarea și apărarea în fața instanțelor naționale.

Art. 4. – (1) Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este autoritatea de stat în domeniul prevenirii și combaterii discriminării, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată și, în aplicarea prezentei legi, este desemnată ca autoritate pentru promovarea, monitorizarea și susținerea egalității de tratament pentru toți lucrătorii din Uniunea Europeană și membrii familiilor lor care își exercită drepturile pe teritoriul României, fără discriminare pe motiv de cetățenie.

(2) Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării asigură activitatea de punct național de contact în ceea ce privește prevenirea și combaterea discriminării în domeniile prevăzute la art. 2 alin. (1), în vederea cooperării și schimbului de informații cu punctele de contact echivalente din celelalte state membre ale Uniunii Europene.

(3) Ministerul Muncii și Justiției Sociale transmite Comisiei Europene numele și coordonatele punctului național de contact, precum și toate informațiile actualizate și orice alte modificări ale acestora.

(4) Pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și instituțiile care au atribuții la nivel național în domeniile prevăzute la art. 2 alin. (1), enumerate în anexa nr.1, cooperează pentru asigurarea promovării și susținerii egalității de tratament pentru lucrătorii din Uniunea Europeană și membrii familiilor lor.

(5) Coordonarea cooperării prevăzută la alin. (4) se asigură de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1194/2001 privind organizarea și funcționarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Instituțiile enumerate în anexa nr.1 asigură și cooperarea cu Centrul SOLVIT din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, rețeaua EURES, precum și cu alte instituții de asistență și de informare existente la nivelul Uniunii Europene, în limita competențelor specifice prevăzute de lege.

(7) La propunerea instituțiilor enumerate în anexa nr. 1 și a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, prin hotărâre a Guvernului, se stabilesc și alte măsuri administrative de cooperare, în cazul în care apar situații sau evoluții noi din care reiese că măsurile de cooperare prevăzute la alin. (4) – (6) nu sunt suficiente pentru a asigura promovarea și susținerea egalității de tratament pentru lucrătorii din Uniunea Europeană și membrii familiilor lor.

Art. 5. – Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și instituțiile enumerate în anexa nr. 1 asigură consultarea și schimbul de informații cu organismele neguvernamentale, organizațiile patronale și sindicale care au un interes legitim în asigurarea respectării dispozițiilor prezentei legi, în vederea promovării principiului egalității de tratament pentru lucrătorii din Uniunea Europeană și membrii familiilor lor.

Art. 6. – (1) Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și instituțiile enumerate în anexa nr. 1, în limita competențelor specifice prevăzute de lege, au obligația de a aduce în atenția lucrătorilor din Uniunea Europeană și a membrilor familiilor lor, precum și a altor persoane interesate, informațiile relevante, referitoare la aplicarea la nivel național a normelor Uniunii Europene privind libera circulație a lucrătorilor, într-un mod clar, transparent, lipsit de ambiguitate, ușor accesibil și de a publica aceste informații, inclusiv prin mijloace electronice.

(2) Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și instituțiile enumerate în anexa nr. 1 furnizează gratuit, pe paginile proprii de internet, în limita competențelor specifice prevăzute de lege, în limba română și cel puțin într-o altă limbă oficială a Uniunii Europene, informații actualizate periodic, referitoare la drepturile conferite de legislația Uniunii Europene privind libera circulație a lucrătorilor, care sunt clare, accesibile și exhaustive.

(3) Instituțiile enumerate în anexa nr. 1 se asigură că informațiile prevăzute la alin.(2) sunt ușor accesibile și prin intermediul site-urilor Europa ta și EURES.

Art. 7. – (1) În scopul punerii în aplicare a atribuțiilor stabilite prin prezenta lege, în cadrul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării se înființează un compartiment cu atribuții specifice pentru promovarea, analiza, monitorizarea și susținerea egalității de tratament pentru toți lucrătorii din Uniunea Europeană și membrii familiilor lor, fără discriminare pe motiv de cetățenie, fără restricții sau obstacole nejustificate în calea dreptului lor la liberă circulație.

(2) Numărul total de posturi din aparatul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, respectiv 89, se suplimentează cu 7 posturi, acestea urmând a fi bugetate începând cu 1 ianuarie 2018.

(3) Pentru personalul prevăzut la alin. (2) fondurile se asigură integral de la bugetul de stat.

Art. 8. – Dispozițiile prezentei legi se completează cu dispozițiile incidente în materie, prevăzute în actele normative enumerate în anexa nr. 2.

Art. 9. – Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

*

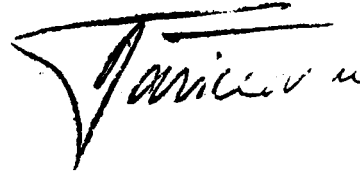
* *

Prezenta lege asigură transpunerea Directivei 2014/54/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de facilitare a exercitării drepturilor conferite lucrătorilor în contextul liberei circulații a lucrătorilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 128 din 30 aprilie 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE
SENATULUI

PETRU – GABRIEL VLASE

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 18 mai 2017.
Nr. 106.

L i s t a
instituțiilor cu atribuții la nivel național în domeniile
prevăzute la art.2:

1. Ministerul Muncii și Justiției Sociale;
2. Ministerul Afacerilor Interne;
3. Ministerul Educației Naționale;
4. Ministerul Finanțelor Publice;
5. Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene;
6. Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;
7. Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială;
8. Autoritatea Națională pentru Persoane cu Dizabilități.

L i s t a
actelor normative prevăzute la art. 8:

1. Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare;
2. Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare;
3. Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare;
4. Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
5. Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
6. Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare;
7. Legea nr. 116/2002 privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale, cu modificările ulterioare;
8. Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare;
9. Legea nr. 202/2006 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
10. Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările ulterioare;
11. Lege nr. 279/2005 privind ucenicia la locul de muncă, republicată;
12. Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

13. Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

14. Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

15. Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, cu modificările ulterioare;

16. Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

17. Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

18. Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările ulterioare;

19. Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

20. Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

21. Legea nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

22. Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare;

23. Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

24. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

25. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare;

26. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2007 privind asigurarea fondului de locuințe sociale destinate chiriașilor evacuați sau care urmează a fi evacuați din locuințele retrocedate foștilor proprietari, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2008, cu modificările și completările ulterioare;

27. Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 48/2002, republicată;

28. Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 375/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

29. Hotărârea Guvernului nr. 1194/2001 privind organizarea și funcționarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, cu modificările și completările ulterioare;

30. Hotărârea Guvernului nr. 1610/2006 privind aprobarea Statutului Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, cu modificările și completările ulterioare;

31. Hotărârea Guvernului nr. 1275/2000 privind aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii locuinței nr.114/1996, cu modificările ulterioare;

32. Hotărârea Guvernului nr. 962/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, cu modificările și completările ulterioare;

33. Ordinul ministrului educației, cercetării și inovării nr. 5925/2009 pentru aprobarea metodologiei privind organizarea și desfășurarea cursului de inițiere în limba română și școlarizarea copiilor străinilor și a procedurilor referitoare la elaborarea, aprobarea și distribuirea programelor și manualelor cursului de inițiere în limba română pentru copiii străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere în România, precum și ai cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European;

34. Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5079/2016 privind aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar.